Zelfmeting van de bloeddruk: welke factoren bepalen het slagen?

Haio: VAN DER CRUYSSEN Stef , U.G.
Promotor: DECAT Peter , U.G.
Praktijkopleider: Van Beveren Jan , WELVAERT Koert

Context: Hypertensie wordt bij uitstek gediagnosticeerd en behandeld in de eerste lijn. De bloeddrukwaarden gemeten op consultatie of huisbezoek laten niet toe om te differentiëren tussen de verschillende types van hypertensie, die elk een ander beleid vereisen. Als aanvullend onderzoek kan geopteerd worden voor zelfmeting, waarvan de waarde uitvoerig wordt aangetoond in de literatuur. Er is echter minder gekend over de mogelijke nadelen van dit onderzoek, en of het een geschikte screeningstool is. De zelfmeting zou een gunstig effect hebben op de levensstijl en therapietrouw, maar het is onduidelijk welke hierbij de beïnvloedende factoren en mechanismen zijn.

Onderzoeksvraag: De zelfmeting zou een gunstig effect hebben op de levensstijl en therapietrouw, wat zijn de beïnvloedende factoren en mechanismen?

Methode: Er werden zestien deelnemers gerekruteerd uit de huisartspraktijk en hun partners. Er werd geëduceerd in het correct gebruik van een automatische bloeddrukmeter en de registratie van de resultaten. Na de meetperiode van een week werd een kwalitatief interview afgenomen. Deze antwoorden werden getoetst aan de vooraf opgestelde hypothesen. Bij het analyseren van de interviews werd gebruik gemaakt van de realist evaluation, waarbij niet louter gekeken wordt iets werkt, maar er onderzocht wordt voor wie het werkt, hoe het juist werkt en in welke context.

Resultaten: Bij deze onderzochte groep bleek dat de zelfmeting niet als een zware opgave ervaren wordt, de meetperiode en -frequentie bleken haalbaar. Het geven van duidelijke instructies en het laten demonstreren op de praktijk blijken het verloop van de zelfmeting positief te beïnvloeden. Door de eigen bloeddruk op te volgen, werd men zich meer bewust van de eigen levensstijl, en het kwam de therapietrouw ten goede. Nadelen zoals obsessief gedrag werden niet geobserveerd. Een laagdrempelige mogelijkheid tot contactnemen zou het risico op vroegtijdig stoppen kunnen beperken.

Conclusie: De zelfmeting is een waardevol en goedkoop onderzoek dat veel voordelen biedt voor de huisarts-geneeskunde. Deze laagdrempelige methode verdient aandacht in verdere studies rond hypertensie om nieuwe inzichten te ontdekken, en ter versterking van de huidig bestaande evidentie.